

Ráno prišiel ujo Rišo, ale Marínka sa iba usmievala, pohmkávala si nejakú melódiu a vždy, keď sa jej Rišo niečo opýtal alebo jej niečo povedal, odvetila: „Hmm... ?“ „Marínka!“ povedal nakoniec ujo Rišo nervózne, lebo už mal dávno v počítači pripravené všetko, čo potreboval a Marínka sa zjavne nesústredila. „Hmm... ?“ povedala opäť Marínka. „Naozaj netuším, čo sa včera na dotočnej stalo a ani mi to určite nepovieš, ale ideme strihať. Teraz hned“. A ja ťa potrebujem, aby si mi pomohla vybrať najlepšie zábery.“ „A nemôže ti pomôcť Indy?“ zavtipkovala Marínka, ale všimla si, že ujo Rišo to nepochopil, tak sa radšej začala sústredit. Snažila sa sústrediť až tak veľmi, že sa na stoličke naklonila príliš blízko k počítaču, spadla zo stoličky a narazila hlavou do stola. „Au!“ „To máš za to!“ smial sa ujo Rišo a priložil jej na čelo lyžicu. „Studené. Aby si nemala hrču,“ vysvetlil Rišo, lebo Marínka sa od strachu trhla. No vy by ste sa nezľakli, keby na vás niekto útočil veľkou kovovou lyžicou?!

Celý deň sedeli pri počítači, skúmali zábery, ktoré natočili a vyberali najlepšie. Podľa toho, či tam dobre hrali herci alebo aj podľa toho, ktoré sa najlepšie podarili Jonášovi nakrútiť. Niektoré museli vyhodiť úplne, lebo tam bolo vidno polovicu pána Džadoňa alebo sa v pozadí prešli nejakí ľudia, čo tam nemali čo hľadať. Ujo Rišo mal na to špeciálny počítačový program a keď dovyberali zábery, začal ich vedľa seba ukladať v takých malých okienkach a začal skúšať, ktorý pasuje ku ktorému. V jednom zábere bola len Maraia ako šermuje s mečom. K tomu priložil okienko s tigrom. A vyzeralo to, ako keby Maraia šla zabiť tigra. Ale Maraia tigre miluje, jedného by aj chcela, takže to bol nezmysel. Potom ujo Rišo priložil k šermujúcej Marai okienko so šermujúcim Kristoferom a ono to vyzeralo, ako keby sa Kristofer bránil pred odvážnou Maraiou. A tak to aj malo vyzerat! Takým spôsobom, krôčik po krôčiku, ujo Rišo skladal vedľa seba jednotlivé zábery. Keď malo ísť niečo napínavé, vedel obraz zatmiet a potom zase pomaličky rozsvietiť. Niečo zas zrýchli a romantické zábery s Kristoferom a Maraiou spomalil, aby si všetci navždy zapamätali.

Takto pomalilinky vznikal naozajstný veľkofilm! Ako si pomyslela Marínka. Nepoznala nikoho sedemročného, kto by nakrútil takýto prekrásny film!